

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. LXXIV. A S. Patribus Mvtvata argumenta soluuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

A S. PATRIBVS MUTVATA
argumenta ſoluuntur.

§. **O**bjiciunt adverſarii & alia argumenta ex divi-
nis & S. Patrum monumentis depröpta, quæ
cum modestiam & taciturnitatem in privata oratione
cömédent, nihil cantui, vel publicæ precationi offici-
unt. Proponenda tamen ſunt: quia vtiliſſimam doctri-
nam continent. S. Cypri. tract. in orationem Dominicam.
Quando in vnum, ait, cum fratribus convenimus, & ſacrificia
divina cum Dei ſacerdote celebramus, verecundia & disciplina
memores eſſe debemus. Non paſſim ventilare preces noſtras
conditis vocibus, nec petitionem modeſtè commendandam Deo,
tumultuoſa loquacitate iactare: Quia Deus non vocis ſed cordis
auditor eſt. Nec admonendus eſt clamoribus, qui cogitationes
hominum videt probante Domino & dicente. Quid cogitatis
nequam in cordibus veſtris. Matth. 9. v. 4. & alio loco Apoc. 2.
v. 23. Et ſcient omnes Eccleſia, quia ego ſum ſcrutator cordis &
renis. Quod Anna in primo Regnorum libro c. 1. v. 13. Eccleſia
typum portans, cuſtodit & ſervat, quæ Dominum non clamoribus
petitione, ſed tacite & modeſtè, intra ipſas peſtoris latebras pre-
cabatur. Loquebatur prece occulta, ſed manifeſta fide, loque-
batur non voce ſed corde: quia ſic Deum ſciebat audire, & im-
petrauit efficaciter, quod petiit: quia fideliter poſtulavit. De-
clarat Scriptura divina qua dicit: Loquebatur in corde ſuo, &
labia eius mouebantur, & vox eius non audiebatur,
& exaudiuit eam Deus. Item legimus in Pſalms.
Dicite in cordibus veſtris, & in ſtratibus veſtris, & tranſpungimini
ni Pſalm. 4. Per Hieremiam quoque in epiſtola Baruch 6. verſ.
hec eadem Spiritus ſanctus ſuggerit & docet, dicens: In ſenſu
autem tibi debet adorari Deus. Inſignis hic locus eſt de
conuentu plebis cum ſacerdote ad ſacrificia. Non v

Modiſt a
ſub Miſſa
ſacrificio ſer-
uanda.
Noſtra com-
precantes &
ratio nō per-
turbet.
Cogitationē
in peſtor
Deus.
Tacita ſed
efficax ſan-
cta Anna
precatio.

rò prohibet cantum, sed inconditas voces, qualibus hodie aduersarii sua sacra faciunt, plebe vniuersa, nullo ordine omnia decantante. Neque enim nescius fuit S. Cyprianus cantum ab Apostolo commendari Eph. 5. v. 19, & Coll. 3. v. 11. Ex Tertull. l. de oratione ista mutuatus est B. Cyprianus, qui Tertull. loquitur de precibus, quas apud se faciebant fideles in conuentibus, vt patet ex his verbis: *Quid amplius referent isthic, qui clarius adorant, precans stre-*

Proximus Deum de-
precans stre-
pitum nostro
non pertur-
bandus.

§. Conantur & aliquod ex S. Chrysostomo sub-
dium emendicare. Is hom. 19. operis perfecti in Matth. c. 6.
v. 6. Tu autem cum oraueris, intra in cubiculum tuum, & clau-
so ostio ora patrem tuum in abscondito, & pater tuus qui videt
in abscondito, reddit tibi. Non igitur, inquit, gestibus corporis,
neq; clamoribus vocis, sed intentione optima voluntatis oratio-
num vota reddamus, non cum sonitu oris ac strepitu, non ad tam
importunam ostentationem nostri, & iactantiam pro-
ximos nobis clamore appellemus, sed cum omni mo-
destia & contritione mentis lachrymisq; secretis. Et homil.
13. operis imperfecti. Possumus, ait, & intelligere ostium do-
mus, os corporis, vt non clamosa voce oremus Deum, sed desi-
derio tanto. Nam ex clamosa oratione multa mala nascuntur,
maximè hec tria. Primum, qui clamose orat, non credit De-
um vbiq; esse, & absconsa audire. Secundum autem malum qd
mysteria secretarum petitionum tuarum, quas forte non oport-
tebat alterum scire prater te & Deum, in auribus honorum &
malorum hominum audienda committis. Tertium verò malum
clamose orans, iuxta te alterum non permittis orare. Vocibus
enim his rapis sensum illius ad sermones tuos. De cuiusque
hominis siue domi siue in templo precantis munere,
fermo est S. Chrysostom. vt illa precatio magna animi
vociq; submissione peragatur. Vnde & eadem hom.
operis perfecti. Qui ad supplicandum, inquit, paratur, omnibus
relictis illum inuenietur vnum, qui habet donandi, quod petitur, dat.

Paupertas
ingeniosa.

Pia intentio
in oratione.
Precatio cū
animi dolore
& lachry-
matione.

Deo supplex.
ad illum v-
num, accen-
dat.

potestatem. Si verò istum relinquens per diuersa errabundus
vageris, & vbiq; oculos mentemq; circumferas, post longissimas
preces, vacuis profecto manibus abscedes, hoc quippe ipse voluisti.
Et iterum. Quid ergo? In Ecclesia, inquis, non oportet orare?
Et valde quidem, sed cum hac vtiq; qua diximus, voluntate.

Deus ser-
uatur corda
& renes.

Vtiq; enim Deus, quo aliquid facias spectat intuitu, alioquin
etiam si cubiculum ipsum fueris ingressus, idq; cum ostentatio-
ne tui, vt scilicet intelligaris secreta oraturus occluseris, nihil ti-
bi ad celandam orationem ostia prestiterunt. Nam quum vbiq;
oportunum sit ab inani gloria liberum habere pectus ac vacu-
um, tamen in oratione precipue. Qui enim absq; hoc etiam vi-
tio frequenter erramus, & auocati per diuersa distrahimur, si
cum hac quoq; agritudine ingrediamur ad orandum, ne ipsi
quidem preces nostras audire poterimus. Si verò eas non audi-
mus, qui petimus, quemadmodum vt à Deo audiantur roga-
mus?

Quomodo in-
telligendum
Saluatoris
dictum Matt.
6. v. 6. Tu cum
oraueris in-
tra in cubi-
culum.

§. Illud idem Saluatoris dictum, Intra in cubicu-
lum tuum & claude ostium homil. 13. oper. imperfect. sic
exponit S. Chrysostom. Iubet Christus, ait, vt anima interi-
orem ingrediatur intellectum, quando orat vt nihil cogitet, nisi
de quo orat & quomodo orat, & claudat ostium sensus sui car-
nalis, vt omnes cogitationes carnales, & sollicitudines foras ex-
cludat. Si autem orans de rebus carnalibus cogitaueris, non in-
troisti in interiorem intellectum, nec clausisti ostium sensus, &
ideo tacite cum cogitationibus superfluis anima loquens oratio-
nis perdit tempus.

Responsio ad
obiecta.

§. Illa autem tria incommoda ab auctore operis
imperfecti proposita in priuata cuiusque oratione ali-
quem habere locum possunt, non in publico & officio
diuino & tantu, nam non ideò laudes Dei precesue
decantant, quia non credunt Deum in quouis loco
proxime adesse, vel abscondita non audire, sed quia
volunt Deum non mente tantum, sed ore & corpore
laudare, & alios ad ejus laudes & amorem excitare.
2. qui publice canunt publicas pro Ecclesia preces of-
ferunt

ferunt, & quæ ab omnibus cum fructu audiri possint.
 3. Si cantu priuati hominis pietas impeditur, tolerabile est: quia illud tempus non priuatis, sed publicis precibus dicatum est, verum & aliorum pietas exacuitur, quod de se confitetur *S. August. lib. 9. Conf. c. 6. Nec satiabar, inquit, illis diebus (à Baptismo scilicet) dulcedine mirabili, considerare altitudinem consilii tui super salutem generis humani. Quantum fleui in hymnis & canticis tuis, suaue sonantis Ecclesiæ tuæ vocibus commotus acriter. Voces ille infuebant auribus meis, & eliquabatur veritas tua in cor meum, & ex ea astuabat affectus pietatis, & currebant lachrymæ & benè mihi erat cum eis.* Ecce testatur de se ipse *S. August.* quod Ecclesiastico cantu lux veritatis ipsius animo oborta, magis atque magis inclaruerit, eumque pietatis sensum hausserit, vt ingentè lachrymarum vim ex consolationis abundantia profuderit.

B. Augustin. sub Ecclesiæ canticis pè illachrymarum.

CAP. LXXV.

ECCLESIAE CANTVS DIVINA
auctoritate comprobatur.

§. **I**STIS eum in modum pertractatis nunc ad probandum ac commendandum Ecclesiasticum cantum accedat oratio, vbi 1. occurrit vir secundum cor Dei *Regius Psalteres*, de quo *S. August. lib. 17. de Civ. Dei. cap. 14.* *Erat Dauid, ait, vir in Canticis eruditus, qui harmoniam musicam non vulgari voluptate, sed fideli voluntate dilexerit: eaq. Deo suo, qui verus est Deus, mystica rei magna significatione seruierit.* Hic igitur sanctissimus Rex & Vates non solum Psalms composuit, & cantores instituit, qui coram arca fœderis Dominum musicis instrumentis, & modulatis vocibus decantarent 1. *Paralip. 6.* Sed & exhortatur, vt psalmis & canticis ac musicis instrumentis Deum collaudemus, vt *Psalm. 150.* quem ad-

S. Dauid spiritaliū canticionum auctor, quibus Deo suo seruauit.

Pius cantus, Dei cultus.

N 5

modum